

Nowe žiwjenje

Wěmy, zo Chrystus
– z mortwych zbudženy –
wjace njewumrěje;
smjerc dale nad nim njeknježi.

(List na Romskich 6,9)

Do jutrow barbja so jejka. Nihdže tak rjenje kaž pola nas we Łužicy. Wosebje pola tych jejkow, kotrež widžimy na wustajeńcach abo kotrež su dobyli myto, njemóžemy so dodžiwać, kak drobne, kak dokładne a kak rjane wone su. Zo sej ludžo w nalěcu jejka darja, ma wšelake korjenje. Najbóle prawdžepodobne je, zo běchu jejka w prjedawšich časach znamjo płódnosće a noweho žiwjenja. Wšitke žiwjenje wurośće z jeja. Nalěto rozkčěwa cyła stwórbja, kotrejež znamjo jejo je. Z pozdatnje morweje škorpizny wulěze nowe žiwjenje.

Hdyž přińdže křesćanstwo do pohanskich krajow, hdžež znajachu tajki natožk, tak nasta problem. Kak ma so debjenje a darjenje jejkow posudžować? Dyrbi so tajki natožk zakazać, dokelž njeznaje křesćanstwo kult płódnosće? Starozakonsky profeca bychu drje tak jednali. Woni su so konsekwentnje wot tehdyšeje nabožiny wotmjezowali, kotraž pěstowaše sylnje kultu płódnosće. Profeca prajachu, zo ma zemja swoju płódnosć jenož wot Boha, nic ze sebje. Tajki rozsud běše tehdy trjeba, dokelž dyrbyješe Boži lud nawuknyć Boha jako swojeho Knjeza a žórto wšeho žiwjenja česćić a lubować.

Křesćanscy misionarjo su tolerantnje z jutrownymi jejemi wobchadzeli. Woni je njesu zakazali, ale dachu jim nowy wuznam, křesćanski: Kaž so wudypa čipko z jejka, tak je Jezus Chrystus ze zawrjehneho rowa do noweho žiwjenja stupił. Jutrowne jejo běše z tutym wukładowanjom swój pohanski charakter zhubiło, přetož bu symbol za zrowastawanje Chrystusa a znamjo za jeho nowe žiwjenje. Teologjo su samo hišće kročel dale šli a prajili, zo je cyła wotućaca přiroda znamjo za zrowastawanje Jezusa Chrysta. Hdyž na tajke wašnje

W mnohich krajach swěta pyša ludowi wumělcy každe lěto w póstnym času jutrowne jejkja z ludowymi a tež z nabožnymi motiwami. Tele wumělsce debjene jejkja běchu loni na wustajeńcy w Serbskim muzeju w Choćebuzu widžeć.

Foto: Nowy Casnik

na stwórbu zhladujemy, tak mamy jenož scěhowace wobkedžbować: Stwórbja wotuća k nowemu žiwjenju po zakonjach, kiž su w njej samej zapožožene. Čipko so wuwiji ze žiwjeje materije. Pola stanjenja Jezusa z rowa běše to hinak. To běše Boži dźiw, kotryž přesahuje zakony přirody. Dźiw, kiž je so jutry stał, njeda so wědomostnje wujasnić. Tu je naša wěra prašana, naša dowěra do Boha, kiž je sylniši hač smjerc.

Jutry přińjesu nowu dimensiju do našeho žiwjenja, dimensiju nadzemskeho, wěčného žiwjenja. Tole zdawa so modernemu čłowjekej njemóžne być. Ale tola trjebamy nadźiju na to, štož je nad nami, štož je před nami. Trjebamy nadźiju, zo njeje ze smjercu wšitko ke koncej, zo njezhubi so naše žiwjenje w kničomnosći a bjezzmyslnosći. Trjebamy nadźiju na dopjelnjenje našich žadoscow a přećow, našich sonow a našich mysłow. Jezus Chrystus je wotewrěł dimensiju wěčnosće.

Nalěto wotuća stwórbja k nowemu žiwjenju. W stwórbje mamy přiřunanje za to, štož je Bóh zdokonał. Jutry wotuća Jezus Chrystus k nowemu žiwjenju. Wěčnosť so pokazuje w času. A tež naše žiwjenje ma wjesć do noweho, do trajneho žiwjenja. Njech nas jutrowne jeja dopominaja na Bože dobyće nad smjercu.

Jan Malink

*Ach, duša, pozběhni woči
a teho wohladaj,
kiž džens so z rowa wróći,
a jemu chwalbu praj.
Twój Zbožnik z rowa dže,
tež tebje zbudzić chce,
zo pońdžeš k njebiesam,
joh' budžeš widžeć tam.*

Paul Gerhardt, Spěwarske 119,1

Hdyž bě Jezus tehdy w Jerusalemjě wumřěl, běchu jeho přeceljo a wučomnicy jara zrudni. Tři dny po jeho smjerći pak je so něšto jónkrótne stało: Jezusowy row bě prózdny. Praješe so, zo bě wón z mrtwych stanyl.

Pučuju z Jerusalema do wsy Emaus staj so dwaj z jeho wučomnikow wo tym wšěm rozmołwjałoj. Hač bě to woprawdže móžno, zo je Jezus z rowa stanyl? Hač je wón woprawdže Boží syn a Zbožnik swěta? Naraz zetkaštaj po puću cuzeho. Po hodzinomaj čiteje rozmołwy dopcěchu Emaus. Při

wječeri spóznaštaj, zo bě cuzy sobupu-

ćowar Jezus sam. Wjesele chwataštaj nablaku wróco do Jerusalema, zo byštaj wšěm powědałoj, zo je Jezus woprawdže z mrtwych stanyl a žiwy. (Lk 24,13-35)

Maš lošt, tutón puć sobu hić? Štó budže jako přeni z dobrej powěsću wróco w Jerusalemjě?

Beata Richterowa

JERUSALEM

Puč je dolhi a prašenjow je wjele - dyrbiš jónu wusadzić.

Što staj mužej w Emausu spóznałoj a chcetaj tamnym wučomnikam w Jerusalemjě powědać? Praj jednu móžnu sadu!

Zawěsće wjeseliće so hižo na jutry. Snano wam naša jutrowna hra zbywacy čas trochu přikróťši. Trjebaće kóstku a za kóždého sobuhrajerja hrajnu figuru.

Jutrowna hra

Spodźiwne łopjeno

Kónc februara je so we wšelakich serbskich wsach rozdźěliło łopjeno, na kotrehož přednej stronje steji „Čitanska proba z najzajimawšeje a najwážnišeje knihi teho swěta ... Leseprobe aus dem interessantesten und wichtigsten Buch dieser Welt ...“. Na druhej a třećej stronje je wotčišćany wurězk ze scěnja swjateho Jana w serbskej a němskej rěči. Na zadnej stronje steji namołwa, so z prašenjemi a próstwami wo biblije abo dalše spisy wobročić na wudawaćelske towarstwo, kotrež so mjenuje „Christlicher Schriftenmissionsdienst Rißbrücke“. Towarstwo ma džewjeć člonow; jeho předsyda je Peter Lipek ze Stenna. Łopjeno je konsekwentnje

Serbski nabožny tydzeń

Přeprašenje za serbske džěci

Wot **póndźele, 24. julija, do pjatka, 28. julija**, (přeni tydzeń lětnich prózdnow) pojedźemy do Wukrančic, hdžež budžemy přebywać we wosadnym domje starolutherskeje wosady.

Wobdźělenje plaći 45 eurow za přnje džěčo a 30 eurow za dalše džěci.

Informacije a přizjewjenje pola Serbskeho superintendenta Jana Malinka, 02625 Budyšin, Serbski kěrchow 1, tel. 0 35 91 / 4 22 01.

dwurěčne, serbski džěl je posłowny přeložk němskeho teksta. Bibliski tekst njeje wzaty z ewangelskeje biblije ani z katolskeje, ale je nowy přeložk po Lutherowej němskej bibliji. Znajemy podobne pospyty, Serbam prawu wěru přinjesć, hižo z 19. lěstotka, hdyž wšelake skupiny a towarstwa traktaty za nich wudawachu. Nětko mamy tajki pospyt z 21. lěstotka. Serbski džěl łopjena z Rißbrücke mjerwi so z prawopisnymi, gramatiskimi a stilistiskimi zmylkami. Na přikład přeloži so němske „unverkäuflich“ ze słowom „njezaplaćomne“. Zdžela je so tež bibliski tekst přez njeleposć přeložowarja kazył. Je pytnýc, zo so nje-wuznaje w nabožnej terminologiji, a tuž słowa wopak pisa a wopak wužiwa.

Japoštoł Pawoł je wo wěstych ludžoch pisał, „zo maja zasadženje za Boha, ale z njerozumom“ (Rom 10,2). A tak drje je tež tu: Prócowanje wo rozšěrjenje ewangelija je dobre, runje tak kaž próca wo našu maćeršćinu, tola lěpje hač nóčne rozdźělenje łopjenow je prawe nawuknjenje rěče a zhromadne skutkowanje Bohu k česći a Serbam k spomóženju.

Jan Malink

Serbski bus 2006

Lětuši Serbski bus pojedže **njedzelu, 11. junija 2006**, do Drježdžan. Wotjědźemy, da-li Böh, rano we 8.00 hodź. w Budyšinje na znatym městnje pola awtowego domu Flack. Po awtodroze pojedźemy do Drježdžan-Klotzsch. Serbske kemše, na kotrež tež Drježdžanskich Serbow wutrobnje přeprašujemy, změjemy w 9.00 hodź. w starej wobnowjenej cyrkwi Altklotzsch. Po kemšach wobhladamy sebi lětanišćo z modlernju a po wobjedze znowa natwarjenu cyrkej Našeje knjenje. Kofej a bjesadu změjemy we wosadnym domje synagogi. Z wjedženjom přez synagogu a z rozprawu wo nětčišim židowskim žiwjenju so wulět zakonči. Wo-koło 18 hodź. wróćimy so do Budyšina.

Přeprašujemy Was wutrobnje na naš zhromadny wulět. Za dorosćeneho plaći jězba 20 eurow, za džěčo 10 eurow. Přizjewić móžeće so pola předsydy SET Měrcina Wirtha w Budyšinje (tel. 0 35 91 / 60 53 71).

K 75. posmjertninam Mateja Urbana

Matej Urban narodzi so dnja 13. 7. 1846 do skromnych poměrow žiwnosćerskeje swójby w Turjom pola Klětnoho. Šěsć dnjow po narodže bu wot Jana Kiliana, kiž bě tehdy hišće farar w Kotecach a připódla starolutherskich wokoło Wukrančic a Klětnoho zastaraše, wukřeny. Turjanscy starolutherscy sćeledchu swoje džěci do priwatneje wosadneje šule we Wukrančicach a tak mějachy so tež Matej, jeho bratr a tři sotry na wosom kilometrow daloki šulski puć do Wukrančic město do susodneje Dotheje Boršće podać. Kaž bjezmała wša wjesna džěcina móžeše młody Matej lědma što němsce rěćeć, štož so hakle změni, jako z třináće lětami do paćerskeje wučby zastupi. Jan Kilian běše 1854 do Texasa wupućował a jeho naslědnik, rodženy Němc, běše drje serbsčinu nawuknył, ale prócowoše so džěci němčinu nawučić. Při tym wuznamjeni so Matej jako rěčnje a duchownje nadarjeny hólčec a bu po konfirmaciji do wosebiteje wučby na Wukrančanskej farje přiwzaty. Wottam dósta so ze šěsnaće lětami na gymnazij w Zhorjelcu, hdžež bu wosebje w klasiskimaj rěčomaj rozwučeny, a po maturiće poda so z 22 lětami na studij teologije do Halle, Lipska a Wróclawja. Z tym wotewri so Matejej Urbanej jako jeničkemu z jeho swójby puć k wyšemu kubljanju a nahladnemu zastojnstwu.

Zakónčiwi studij w lěće 1872 skutkowaše Urban wěsty čas jako pomocny předar we Wukrančicach a pozdžišo w šleskim Šwjerčowje, doniž njebu 1875 za duchowneho w domjacej Wukrančanskej wosadže powołany. Na wšě 27 lět hač k wuměnkaj Urban tute wobšěrne zastojnstwo wukonješe, kotrež běše mjez druhim ze sprócniwym dróhowanjom po wjeskach Klětnjanskeje filialneje wosady zwjazane. Kaž dósta so Urbanej něhdy na Wukrančanskej farje přenja třebna wučba, tak přitowowaše wón nětko w Klětnjanskich paćerskich hodžinach Mateja Handrika z Jamnoho, pozdžišeho Slepjanskeho fararja, na jeho dalši puć kubljanja. Urbanowa nadžija, zo by so Handrik jónu stał z jeho naslědnikom, so njedopjelni, tak zo wosta Urban nimo Kiliána jenički maćernorěčny serbski duchowny w stawiznach Wukrančanskeje wosady. Z časami zastupowaše Urban tež městno pomocneho wučerja we Wukrančanskej šuli, zo bychu džěci znajmjeńša jednu hodžinu wob tydžěn tróšku serbsce čitać nawuknyli.

Přnje džesac lět zastojnstwa Urbanej jeho sotra Hana hospozowaše, doniž so wón 1885 z Korlinu Liebec, pochadžacej z Drježdžanskeho byrgarstwa, njewožen. Mandželskimaj narodžištaj so w běhu dwaju lět synaj, tola hižo 1892 młoda mać nahle zemřě. Štyri lěta na to so wudowc znowa z tehorunja zwudowjenej Linu Schneiderowej z Grimmy wožen. Wobchadna rěč

Farar Matej Urban

Foto: priwatne

w Urbanec swójbyje běše němčina, tak zo synaj serbsčinu njenawuknyštaj. Wot lěta 1900 ćerpješe Urban na přiběracu hłučosć. K temu přidružichu so rozestajenja z cyrkwinskej wyšnosću, němskimi wučerjami a jich přiwisnikami we wosadže, tak zo so Urban lěta 1903 na dočasny wuměnk poda a so najprjedy do Budyšina, pozdžišo, 1910, do Chróstawy pola Šerachowa přesydlil.

Z wuměnkow započo so za Urbana nowy a plódny žiwjenski wotrězk, wotrězk skutkowanja jako kěrlušer, přeložowar a spisacel basnjow. Na pokřěća lětdžesatka sta so z jednym z přěnich dodawarjow kěrlušow kaž tež nabožnych, wótčinskich a składnostnych basnjow do Pomhaj Bóh a druhich časopisow. Při tym da so Urban wosebje wot basnistwa Jana Kiliana wozdžić a wot jeho hrona „Serbjo, zachowajće swěru swych wótcow rěč a wěru“. W přěnich lětach wuměnk wozjewi Urban cyły rjad basniskich zběrkow, w kotrychž zwuraznja so jeho přichilnosć k antiskim a klasiskim formam basnistwa. Nimo heksametrov, distichow a sonetow zwaži so Urban tež na komplikowaniše formy kaž alkaiske a sapphiske hrona. Tute mnohostronske basniske pospyty njejsu wšitke jenak hadce radžene a storčichu zdžěla na polemisku kritiku Michała Nawki a Jakuba Barta-Čišinskeho.

Njedžiwajcy teho zaměri so Urban z něšto wjac hač 60 lětami na zeserbšćenje cyleje Homeroweje Iliady a Odyseje w heksametriskich wjeršach. Jako bě přeložk po džewjeć lětach džěla dokónčeny, postara so Urban z pomocu swojeju dołholětnju poradžowarjow a přećelow Oty Wićaza a Arnošta Muki wo pjenjezy za čišć wot priwatnych daricelow; mjez nimi běchu Bjarnat Krawc, prezident Českosłowakskeje Masaryk, ewangelscy a katolsky serbscy duchowni kaž tež žiwnosćerjo a kublerjo z Wukrančic, Turjoho a Košle. Za swój přelo-

žerski skutk sta so Urban 1921 z čestnym sobustawom Maćicy Serbskeje. W dalšich lětach wěnowaše so předewšěm kěrlušerstwu a wuda w lěće 1930 zběrku „Duchowny ludowy spěw“. Běše tež na wudžělanju nowych serbskich spěwarskich z lěta 1930 wobdžěleny, ale bě sobudžěto dočasne zložil, dokelž dońdže k rozestajenjam z wudawaćelskej komisiju pod předsydstwom Gustawa Mjerwy. Urban běše w přiběracej měrje muž swojeje wole a swych wašničkow, kotrež njenadeńdžechu wšudže zrozumjenja.

Při wšěj literarneje činitosći njezhubi Urban zwisk z Turjanskej domiznu. Sčěhowaše žiwjenje Wukrančanskeje wosady a rudžeše so nad pozhubjowacej so serbsčinu w njej. Čas žiwjenja wosta tež wusce zwjazany ze swojimi sotrami. Kaž běchu wone swojemu bratrej na uzy wójnskich lět žiwidła z Turjoho slali, tak podpěraše wón nětko na mnohe wašnje jemu zbywacej sotře, kotrež so na chuduškim wuměnkow we Wósporku ze wšelkej chorosću bédžić měješe. Jako Urban dnja 4. 4. 1931 z nimale 85 lětami w Chróstawje zemřě, so jemu spjelni, čehož bě so w mnohich swych basnjach nadžať:

Mojej duši pić po Bozy
Chce so, hdy tam počahnu
Swobodny po měrnej drózy
Z njepokoja – k pokoju?! –

Woči zběham, Knježe, k tebi;
Dom sej duša požada;
Kurjato wźmi chude k sebi,
Jezu, fěršta žiwjenja! –

Hladatej mi woči zrudnej
Často dosć do ropota;
Njedaj duši wjaznyč bładnej
So, mój Knježe, do hrěcha!

Stajnje njech sej žada tebe,
Kiž sy jejne hrodzišćo,
Zo by wuchowala sebe
K tebi, hdyž strach zběha so.

Na wutrobje chcu će nosyć,
Luby Jezu, wobstajnje,
Dowěrnje kaž džěćo prosyć:
Knježe, kryj a wjedź ty mje!

Teho puća zbožowneho
Njedaj nihdy zmylić mi;
Dowjedź jónu wjeseleho
Mje dom k wěčneje radosći!

Knjeza miłeho je hnada
Hrěšnikej mi skićena;
Duša wobhnadžena žada
K njemu dom sej do njebja! –

Baseń „Okuli“ na psalm 25,15
po blosu „Wojuj prawje, bdyž ta hnada“
ze zběrki „Swětleska“, Budyšin 1906

Fararjeju Herbertu Nowaku k 90. narodnemu dnju

Žadny jubilej swjeći dnja 23. apryla farar na wuměnkku Herbert Nowak w Drjowku. Wón słuša do teje serbskeje generacije, kiž je do wójny studowała – kelko z nich je drje hišće žiwych? Wšitke dobre tradicije Delnjeje Łužicy běža w nim hromadže. W naslědnistwje Bogumiła Šwjele chcyše wón po skónčenju wójny skutkować jako serbski farar za serbski lud, tola to jemu popřate njeběše. Wjesne mjeno Pječ Dubow njeby ničto w Serbach znať, hdyž njeby to městno jeho eksila było. Njehladajo na to skutkowaše na literarnym polu za serbski lud a běše přerjona awtorita za delnjoserbsku rěč a pismowstwo. Prawidlownje wopytowaše naše cyrkwin-ske dny. Z džěćimi je konsekwentnje serbsce rěčať, tak zo wosta swójba serbska hač do džensnišeho. W pomjatkku mamy jeho realistiski wid na žiwjenje a jeho swojorazny humor. Džakowni smy za jeho knihi a za mnohe nastawki, wozjewjene tež w Pomhaj Bóh. Za jeho narodne skutkowanje spožči so jemu najwyše serbske wuznamjenje, myto Čišinskeho.

Herbert Nowak je bjezmaťa wšitkich svojich rowjenkow přežiwiť. To je Boža hnada – a druhdy tež brěmjo. Njeh hnady a smilny Bóh pomha njesc wšitke wobčeznosće. Njeh wón jubilarej wu-swětli žiwjenski puć ze svojim jutrownym swěťom. Njeh Bóh w svojim času mytuje wšitke zasadjenje fararja Nowaka za cyrkej a za naš lud.

Tole přeje bratr w zastojnstwje a w duchu

Jan Malink

Jubilar farar Herbert Nowak ze swójim synom Matom, awtorom našogo pśínoska

Młogi bužo zdychowaš: Žewješzaset lět, mój Bog, to jo bejna licba! Njekšěť jubilar recept pšeražiš, kak se to dojspijo? Nan by zawěsće něco groniť kaž: nic kuriš, nic kafeja a alkohola ...

Sam jo wón kuriť, głažack wina hyšći žinsa pijo, ale z pšawej měru. Snaž jo pótajmstwo we změrnosći? Wěro jo teke, až tak dłučko, ako mógu se dopomnješ, nan skjaržy chórowatosći dla. Togodla jo stawnje žiwať na strowosć a nam žisam wótpowědnje „prjatkowať“. Narožony srjež bėdy předneje wójny jo ako wójak pšetrať celu drugu wójnu a popajž, ale ako jo šet do renty, tšochu do pšedwižonego starstwa wěsće strowotnych zawin dla, jo měť pšisamem wšykne swóje zuby. Kaž jo mě někotare raze wulicowať, jo pla wójakow dla póbrachowanja witaminow dosć kameradow tšuť zuby. Tak jo pón palańc abo cigarety wuměniť za něco strowšego z witaminami, k comuž jo wón licyť teke wino. Docetego ma naš nan swóje principije pla jěze, dosć sadu musy byš, maťo soli, maťo tucnego, lubjej warjone nježli pjacone a wósebnje žeden kafej. Pó nanowem jo dalšny słup strowoty šport, w jogo paže nejlubjej

plěš a chóžjiš, do žinsajšnego gótujo wšednje zajtšnu gymnastiku. Gaž pón hyšći cesciš stýnco a fryšny pówěťš, se póraš spat wokolo wósymich ned pó „Tagesschau“, jo, pón sy na nejlěpšej droze, teke raz žewješzasety narodny žen swěsiš!

My dalocke gwězdy charakterizěrujomy pšez spektralne linije jich swěťla. Zazdašim ma cłowjecne žywjenje teke někotare take gławne cery. Pla nana by k nim licyť starosć wó strowotu, primat wšomu serbskemu a kšescijański pólglěd na swět. Wó přednej jo było grono, daš bužo hyšći wó drugima!

Swóju přednu faru jo dostať naš nan w Pěšich Dubach blisko Odry. Taki farar ma wšakorake móžnosći, namakaš swój wósebnny nadawk, mimo zakopowanjow a bibliskich góžin. Młogi se chyši na muziku abo chopijo twariš, mamy wjelikich prjatkarjow, tež basnikarjow a spisowašelow mjazy fararjami. Pla našogo jubilara jo było srježišćo wót zachopjeńka jasne: naša dolnoserbska rěc. Něnto jo ta rěc w nimskej wokolinje kaž cušiwa a wobgrozona rostlinka. Tak jo nan wopytať, nas žisi někak wobzwarnowaš a izolěrowaš a jo napšawdu wrota do dwóru zamkať, což Kito Lorenc we swójej „Wendische Schiffahrt“ wužywa, ga Rymzak pódobnje jadna ze swójimi šescimi žowkami. Ale z takimi defensiwymi sřednosćami daloko njepšizoš, rěc musyš pšedewšym nałožowaš. Tak z nami nikula njejo nimski powědať, wšojadno, lěc jo byť něchten drugi pódla abo nic. Pón jo nam serbski cytať, tak som słyšať ako gólcyk „Robinsona“, „Žiwu Baru“, „Kopu snapow“, „Ulenšpigla“ a druge. Pó cytanju jo było rachnowanje, ga smy musali tež wobkněžyš serbsku aritmetiku. Sam som ze swójima gólešoma pódobnje gótowať a zasadnje serbski powědať. Kuždy žen wótpodnja cytaš, gaž pšichadaš akle pšich ze žěta, jo pšesěžko, tak som wšednje bajku wulicowať, gaž stej byľej juž w póstoli. Dokulaž su byli serbske žřědła dosć spěšnje wupócerane, lěcrownož žisi lubuju wospjeto- ⇨

W lěše 1997 póšći bramborski ministerski prezident Manfred Stolpe (drugi wotlěwa) fararjeju Herbertu Nowaku myto Čišinskeho.

Foše: prywatnej

⇒ wanja, som pón pšecej pjerwej sam cytał bajku w kotarejzkuli rěcy a ju jima pón serbski wulicował.

Nan jo kšěł zadoraš nadmócnemu nimskemu wliwu, wšyknomu słowjańskemu pak su byli žurja našyroko wótcynjone! Tak som był teke, kaž juž staršej sotše a bratša, póstany na prozniny do Radworja ku knězozju fararjeju Jozefu Nowaku, kótaregož pak som se tšoču bójał. Togodla som se lubjej žaržał psíjazneje sotšy Hany, jogo góspoze. Raz jo mě pón kněz farár we gumnje se chachajucy wutrajnje wobryzgał z wódu, což se mě zewšym njejo zdało směšne, až mějach pón psíchodny zeń zymnicu. Wjele teje za mnjo žiwneje górnoserbsčiny ga njejsom sebje tencas wótsłuchał. Nan jo mě teke sobu wzeł na jězdy do Górneje Łužyce, aby se „nasrěbał serbskego ducha“. Dopomnjejom se woglědow pla dr. Mětska, Měrcina Nowaka abo superintendenta Wirtha. Teke jězby z nanom do Českeje a Pólskeje njejsu byli dowol, ale žěl jogo koncepta kubtanja w słowjańskem duchu.

Dalšna głowna cera nanowego žywnjenja jo kšescijański duch. Togo nas žiši njejo trjebał teliko wucyś, jogo jo taki farski dom južo sam połny. Nanejmnjenjej na tom polu su fararske žiši „insidery“. Tak z psíjašelom njejsmej kšajžu kuritej niži za brožnju, ale pód zwónami na tormje Pěšdubojškeje cerkwy, dokulaž běch w cerkwi kaž doma. Pózdzej smej samo raz psenocowatej w cerkwi, wó comž jo se pón we jsy hyšći dłuško powědało. Ale wěsće, kšescijańske žywnjenje w Pěšich Dubach jo bylo nimske. W tej rěcy mógu z głowy nejžwěc znate kjarliže, serbski jano někotare gódowne, dokulaž smy musali žiši pšed gódownym bomcykom serbsku štucku groniś. Dalej jo nan nas wucył a pominał, serbski se pómódlis:

„Kněz Jezus jo naš pastyr,
wón paso wšykných žiši,
wón paso teke našog' Matka
a woplěwa jog' wšuži,
hamjeń.“

K tomu jo mě rozkladł, až Bog Kněz serbsčinu lubjej (wu)słyšy a lěpjej rozmějo ... Ale take bramborska cerkwina wušnosť tencas hyšći njejo wěžeła. Ako jo raz nimski superintendent psíšeł, smy rowno zasej raz byli bžez miliny. W snadnem swětle swěcki jo mama psínjasta talař z tykańcom. Gósćoju pak njejo pšawje složeto, psigranjane, hyšći jaden kusk proběrowaš, njejo pomagalo. Ako běšo pšec, jo pó chylce zasej milina była a smy naraz wšomu rozměli: Na tykańcu jo se mjerwiło z mrojami! Dłuško smy se smjali. Pózdzej myslach: Pšawje jomu, cogodla njejsu nana do Serbow pušćili!

Daš Bog Kněz teke našogo jubilara woplěwa wšuži a jomu wobrazijo hyšći žognowane dny!

Chtož co wěcej ze žywnjenja Herberta Nowaka zgońis, daš cyta jogo kniglicki „Moje pocyńki a njepocyńki“, LND 1991.

Mato Nowak

Jurij Buder w Krakecach 80 lět

Dnja 10. apryla swjeći w ródnych Krakecach Jurij Buder swoje 80. narodniny. Narodził je so 1926 do jednoreje serbskeje skařarskeje swójby. Do šule chodžeše do Poršic, mjez druhim ke kantorej Richardej Iseltej. Wo nim je nam před něšto časom rjane dopomnjenki w Pomhaj Bóh wozjewi, runje tak kaž wo poslednim serbskim Poršiskim fararju Kurće Handriku, kiž je jeho konfirměrował. Po wuchodženju šule nawukny Jurij Buder powoňanje mulerja a započa po tym w Drježdžanach twarstwo studować. Wójna wukubtanje přetorhny, hakle po wójnje móžeše studij w Praze dokónčić a potom jako inženjer pola Budyškeho twarskeho zawoda BMK džětać.

Wot lěta 1945 je jubilar woženjeny z Elzu rodž. Strauchec, Serbowku z Krakec, z kotrejž so z džěcacych lět znaje. Po wójnje słušeštaj mandželskej ke krutemu zdónkej aktiwneje serbskeje młodžiny w Krakecach. Syn Jan a džowka Hanka so jimaj narodžištaj, kotrajž – štož tehdy w našich ewangelskich wsach hižo njebě samozrozumliwe – wotrosčeštaj ze serbskeje maćersčiny. Džensa słuša do swójby pječ wnučkow a sydom prawnučkow. Hromadže ze swójbu džowki bydlitaj Buderjec mandželskej w Krakecach na swojej rjanej ležownosći na južnej kromje wsy. Loni w aprylu smědžeštaj poměrnje strowaj woswjećić swój dejmantny kwas z dwurěčneje nutrnosću w Poršiskej cyrkwi.

Wosebje jako wuměnkari wěnowaše so Jurij Buder serbskemu pisanju. Z jeho pjera mamy knižku za džěci a dalšu dokumentarisku wo jeho ródnej wsy. Tójšto nastawkow je w běhu lět wozjewił w serbskej nowinje, protyce a w Pomhaj Bóh. Jeho přinoški wuznamjenjeja so z dobrej ludowej rěču. Tež wobsah sej mnozy čitarjo

Jubilar Jurij Buder z Krakec Foto: priv.

chwała, wšako rozprawja Jurij Buder zwjetša wo zajimawych podawkach, znatych wosobinach a něhdyšich poměrach w našich serbskich wsach. Hakle lětsa w januaru smy móhli w našim časopisu čitać jeho dopomnjenki na brašku Richarda Hajnu ze Splóska. Jeho přinoški ludžo jenož rady nječitaja, wone su tež wažny dokument zašteje serbskosće našich wsow a wosadow.

Přejemy Jurjej Buderjej wjele zboža k jubilejnym narodninam, kmaňšu strowotu a zo bychmy so z nim, kiž je swěrný kemšer na serbskich Božich službach w Poršicach, da-li Bóh, hišće husto wot Božeho słowa witać móhli. **T.M.**

Nowej zwonaj za Bukecy

Nadobnje wusahuje Bukečan cyrkwinu wěža ze svojim barokowym dwokulujnym wjerškom z podčornobóskeje krajiny. Jeje zwońy su tež daleko po krajiny słyšeć, jelizo wjedro temu polěkuje. Nětk pak žada sebi staw zwońow a zwónicy w blišim času přeměňjenja. Zwisuje to z wotměňatymi stawiznami Bukečan zwońjenja.

Tak zhubi wosada wšitke tři 1830 kupjene zwońy w lěće 1916 za wojerske zaměry. Z w lěće 1919 nowokupjenych mjedžanych zwońow zawosta w Druhej swětowej wójnje jenož srěni jako jenički. Wosada zamó w lěće 1960 zwońjenje z dwěmaj woclowymaj zwońomaj zaso wudospoňić. Woclowe zwońy pak jenož wobmjezowany čas słuža a tež z wocla twarjeny zwońowy podstawk pokazuje přenje brachi. Tuž so wosada rozsudži nowy, zaso z drjewa zhotowjeny zwońowy podstawk zatwarić a při

tym woclowej zwońaj na nowej mjedžanej zaměnić. Trochuje so, zo změje wosada za to někak 80 000 eurow zwjesć.

Po dobrej Bukečan tradiciji Serbja wězo chcedža, zo byštej nowej zwońaj tež ze serbskim hronom debjenej byłoj. K podpěry projekta, ale wosebje k narunanju přidatnych wudawkow za serbskej napisnje je so w poslednich njedželach mjez Bukečan Serbami skladowanje pjenjez započalo. Wobsteji woprawnjenja nadžija, zo budu Serbja tež tutón raz za potrjebu cyrkwe wosebje bohaće darować. Dalše dary na dobro tuteho projekta su witane. Bukečanska wosada ma konto pola Volksbank Bautzen (BLZ 855 900 00, kontowe č. 31 23 58 04). Šćedriwi darićeljo njech njezabudu na přepokazance naspomnić „Zwońy, serbske napismo“.

Arnd Zoba

Z předsydstwa SET

Dnja 6. měrca wuradźowaše předsydstwo Serbskeho ewangelskeho towarstwa w Serbskim domje w Budyšinje. Předewšěm dźěše wo lětuši serbski cyrkwinski dzeń na přenjeju njedźeli julija w Hodźiju. Za sobotniše zarjadowanje cyrkwinskeho dnja staj so přizjewi toj sakski krajny biskop dr. Bohl a regionalny biskop dr. Pietz ze Zhorjelca. Dale so přihotuje pomnik za Hodźijskeho fararja Wjacława Warichiusa, kiž bě w lěće 1595 přeložil a wudał Lutherowy katechizm, štož je přenja čišćana hornjoserbska kniha. Sup. Malink planuje nabožny tydzień za serbske dźěci a přijimuje přizjewjenja. Nabožny tydzień budže wot 24. do 28. julija 2006 we Wukrančicach. **Měrčin Wirth**

Nowy předsyda towarstwa w Praze

Na swojej lětušej hłownej zhromadźiznje, kiž wotmě so sobotu, 25. februara, wuzwoli se j towaršnosć přećelow Serbow w Praze knjeza Hanuša Härtela za noweho předsydu. W minjenych lětach skutkowaše wón hižo jako městopředsyda něhdže 140 čłonow ličaceho towarstwa. Knjez Härtel je česko-serbskeho pochada a z powołanja architekt. Ze swojej swójbu słuša k aktivnym sobustawam ewangelskeje wosady w Praze-Dejvicach. Wospjet hižo wobdźěli so na serbskich cyrkwinskih dnjach we Łužicy, loni je sobu organizował zajězd Serbskeho busa do Prahi. Přejemy knjezej Härtelaj zbožo do noweho zastojnstwa a jemu a towarstwu žohnowane skutkowanje na dobro česko-serbskeje wzajomnosće. **T.M.**

„Žo ga su te druge...?“

Nježelu, 5. měrca, jo se swěšila serbska namša w rědnem wobnowjonem Drjenojskem wosadnem domje. Na namšu, kótaruž stej žaržatej Schüttojc nan a syn, su 38 namšarjow zbliska a zdaloka psichwatali, tak Feikowe z Barlinja, kótarež pochadaju z Bórkow. Hans-Christoph Schütt jo se wjelgin procował a z dobreju dolnoserbskeju fonetiku prjatkował. Pozawnowa kupka ze jsy jo kšasnje tšubiła a Regina Müllerowa z Drjenowa jo grała na orgelach. Prjatkar Juro Frahnow jo tenraz sejžeł mjazy namšarjami a jogo žeńska Hani jo se zasej starała wo kafejpiše pó namšy. W swójej módlitwje jo farar na wuměńku Dieter Schütt ze Žyłowa na to spomnjeł, až smy psecej jano mačka kupka namšarjow. Tak se pšašam: Žo ga su te druge byli ze jsy? Se myslim, až nic wšykne su byli w Bórkowach, zož jo Hochoska kupka teater grała. Ten wjeliki znaty Drjenojski chor, Drjenojska Domowinska kupka, ten šlodar, ceptarki, sobuzěłašerje serbskich institucijow abo te wukniki? Ale wšake kšescijany ze jsy su ga psišli na rědnju namšu, kótaruž su žaržali nan a syn. **Siegfried Malk**

Serbske popołdnje w Slepom

Pomhaj Bóh! To je postrowjenje ewangeliskich Serbow, hdyž so zetkaja, ale tež mjeno časopisa wěriwych. Tute postrowjenje sy njedźelu, 26. februara, w farskim domje w Slepom dwajadwaceći razow słyšeć móht. Tu zetkachy so swěrnj serbscy wěriwi wosady ze superintendentom Janom Malinkom k popołdnjšemu modlenju a spěwanju. Superintendent Malink čitaše nam psalm 121, štučki 1 do 8, a z 1. lista Pawoła na Korintiskich 13, 1 do 13. Wo słyšanym teksće předowaše wón jara wotewrjenje a nutrnje. Wuzběhny, zo je při wšěm tola lubosć ta najwjetša móc, kotraž wšo přewinje. Ale je so tež jara nutrnje spěwała, a to kěrlušce

„Luby Jezu, my smy tu“, „Twar, o moja duša“, „Wulki Božo, my smy tu“ a „Najrjeńši Jezu“. Dale słyšachmy hišće wo přistowach, kiž je Matej Handrik wokoło Slepoho zezběrał, a rěčachmy wo dalšim wudobywanju brunicy, kiž Slepjansku wosadu wuhroža. Sotry Gertrud Hermašowa, Elska Myškowa a Hana-Marja Hajnowa mějachy pak tež hižo kofej, tykanc a pječwo přihotowane, tak zo je so třihodžinske zetkanje bórže minyło. Rozžohnował je so ze wšěmi před durjemi naš wosadny farar Huth.

Na tutym puću wšěm wutrobnj dźak, wosebje pak superintendentej Malinkej!

Lenka Nowakowa

Wosadne popołdnje w Bukecach

Po dohej přestawce staj 11. měrca Bukečanska wosada a sup. Malink přeprósyoj na wosadne popołdnje do Bukec. Njehadajo na zymske wjedro je so 20 ludźi z Bukec a wokolnych wsow na žurli wosadneho domu zhromadziło. Sup. Malink je měł krótku nutrnosć a je mjez druhim wo sčerpnosći rěčał. W tym zwisku je dopomnił na bohatu serbsku tradiciju Bukec a tež pokazał na dzensnišu narodnu situaciju. Ale snadź nam nowa nadźija swita. Bukečan-

ska WITAJ-skupina je so z radženym programom předstajila. Připódla su mali pjerachojo móhli raz dožiwić žiwu serbsku rěč zwonka pěstowarnje. Je wažny nadawk za přichod, dźěci sobu do serbskeho cyrkwinskeho dźěta zaprašnyć. Wšitcy su potom hišće byli přepróšeni na kofej a tykanc a tež spěwanje njeje falowało. Bukečanskej wosadze słuša wulki dźak a připóznaje za wuhotowanje rjaneho zarjadowanja.

Mato Krygar

Serbske zmakanje w šichem casu

Nimski casnik „Märkischer Bote“ dajo terminy za tšěši měrcojki kóńc tyzenja k wěsći: zapust w Barbuće a Serske kafejowe blido w Zušowje. Se wě, až rozsužijom se za Serske blido, a to nic jano togodla, až se how w rědněj atmosferje kafej pijo.

Wušej 30 luži su tenraz na serbske zmakanje psichwatali. Smy w šichem casu a tak słuša k tomu, až se how teke spiwaju někotare pasiońske kjarliže. Wjele jo se teke zasej wulicowało. Na zachopjeńku jo se z jadneju minutu šicha spominało na Jurija Brězana. Póglědnuto jo se teke do wšakich casnikow, tenraz samo do Serbskich Nowin z Budyšyna. Kněz Frahnow jo šefredaktorju Nowego Casnika Gregoru Wieczorekoju a jogo žeńskej, kótarejž stej se njedawno ženiłej, a kněni Lukasowej wuspiwał rědnj spiw „Gaž ja tu drogu znajom...“. Žiwali su se wobzělniki Serskego blida, až se něnt w

Spisowaše Jurij Koch a farar na wuměńku Klaus Lischewsky w rozgronje na Serskem bliže w Zušowje Foto: S. Malk

spótnem casu hyšći zapust swěši na serbskej jsy. To ga njama nic wěcej z našom abo serbskeju tradiciju cyniš.

Siegfried Malk

Zetkanje Serbow w Drježdžanach

Přenje zetkanje Drježdžanskich Serbow w tutym lěće je so sobotu, 25. nalětnika, w starowni swjateho Michała w Friedrichstadtce wotměło. Wjac hač dwaceći wopytowarjow bě so w jeje přijomnych rumnosćach zešło k ekumeniskej pobožnosći, kotruž dźeržeše tónkróć Serbski superintendent Jan Malink, rozważuju wo česćowanju swjateje Marje tež pola ewangeliskich křesćanow. Přizamkny so čita bjesada při kofeju a dobrej skibce tykanca, napječe-

nym wot pilnych serbskich Drježdžanjanow. Dalši wjeršk popołdnja poskići hósc z Choćebuskeho Serbskeho muzeja, Werner Meškank. Wón přednošowaše žiwje a nazornje wo dokřesćanskej wěrje a wo přibohach starych Serbow, kotřež předstaješe w slowjanskim a hišće šěršim indoeuropiskim zwisku a kotrejež slědy namakaja so tež hišće w našich dzensnišich našěžkach a přiwěrkach.

Sonja Wólkowa

Pomoc za Tansaniju – nadžija za Němsku

Budyski cyrkwinski wobwod ma hižo džeśac lět partnerski wobwod w kónčinje Mount Meru w Tansaniji. Dieceza Meru wobsteji z pjeć distriktow. Z nich čerpi wosebje južny distrikt hižo štyri lěta pod wulkej suchoty. Tam trjebaja wbohi lud, wuhłódnjeny skót a zničena přiroda nuznje našu pomoc. Ludźo z Budyskeho cyrkwinskeho wobwoda, křesćenjo a njekřesćenjo, pomhaja z wobstajnymi a hustodosć wulkomyślnymi pjenježnymi darami. Wospjet sej maće skupiny z Budyšina do Tansanije dojedźechu. Tam na městnje so pomocne projekty najlěpje rozrěča a koordinuja. Wosom ludźi z Rakečanskeje wosady bě w februaru dvě njezděli dołho pola wosadnych w Tansaniji na wopyće a zhoni tam wo jich nuzach, starosćach a wjeselach. Třo Rakečenjo běchmy tam hižo raz před pjeć lětami byli. Nětko móžachmy widžec, kak wažne je, zo so wšitke projekty z radu a skutkom přewoždźuja. Jenož tak móže so krute a swěrne partnerstwo wuwiać.

Dołho trajaca suchota w južnym distrikće Meru ma žalostne wuskutki. Wšě prócowanja tamnišich wobydlerjow maja jenož snadny wuspěch, přetož najwažniši žiwjenski zakład, woda, na wjele městnach faluje. Cyłkownje pak móžachmy tola dobre wuwice zwěsćić. Wone je móžne, dokelž ludźo pola nas z křesćanskeje zamołwitosće stajnje zaso wot swójeho bohatstwa woteda waja – ideelnje, materielnje a finansielnje. Na wjele městnach su naše pjenježne dary trěbne k přežiwenju. Husćišo so nam praji, zo mějachu Afričenjo w běhu stawiznow přeco jenož z křesćanami a z cyrkwu dobre nazhonjenja. Před někak sto lětami započachu tam misionarjo Lipsćanskeho misionstwa skutkować. Woni njenatwarichu jenož misioniske stacije a cyrkej, ale starachu so tež wo zarjadowanje šule a strowotnistwa. Tute tři stołpy su solidny zakład džensnišeho žiwjenja – cyrkej a křesćanstwo, šula a kublanje, mediciniske

zastaranje a wothladanje. Tele tři pola su tež čezišća našeje pomocy.

W Tansaniji su mnozy nawuknyli swóje žiwjenje wusměřic po bibliji. Jezus Chrystus je tam kruty wobstatk žiwjenja. Husto smy začuwali, kak dawa křesćanska wěra ludžom zepěru a dowěru, nadžiju a wěstotu. Zo su wosadni w Tansaniji žiwi z tuteje njewučerpajomnjeje mocy, tež moju wutrobu tu doma we Łužicy z radosću napjelnja. Hladajo na skoro njenasytne konsumowje myslenje w Němskej móžemy z tego nadžiju čerpac – nadžiju za nas. Njetrjebamy so wot materielných wěcow wobknežic dać, ale měli sej bóle wažic čłowjeske hódnoty kaž sprawnosć, sobučuće, zamołwitosć, skromnosć, džakownosć, lubosć k blišemu.

Zo bychy ludźo w Tansaniji scyła wěstu žiwjensku kwalitu docpěć móhli, trjebaja našu pomoc – z wutrobu a z rozumom. My w bohatej Němskej dyrbjeli bóle na to džiwać, zo njetrjebamy přeco wšitko wobsedzeć, štož so nam skići, ale zo so na to wobmjuzujemy, štož k žiwjenju trjebamy. Město toho měli Tansaničanow podpěrować, zo bychy so kubłanske móžnosće w cyrkwi a šuli zdžerželi a polěpsili. Tam na přikład dóstawaja wšitke džěci, kiž do šule chodža, w šuli wšědnje wobjed. Tutón pak so wot šulskich pjenjow njehodži wjace zapłaćic, dokelž so suchoty dla hižo štyri lěta dołho lědma něšto žnjeje. Majs a buny dyrbjaja so za wusoke plaćizny kupic. Wot septembra 2005 so wot Budyskeho darowanskeho konta za 5 000 šulerjow šulska jědź plaćic. Jědź za jedne džěco za jedyn

Biskop Paulo Akyo a Rakečanski farar Andreas Kecke poswjećištaj nowy wodowód, twarjeny z pjenježnych darow z Budyskeho cyrkwinskeho wobwoda.

měsac plaćic jedyn euro. Na konće za šulsku jědź je hač do móžnych přichodnych žnjow hišće 15 000 eurow trěbnych. Tehdla prošu tež tu wutrobnje wo to, zo bychy mnozy maće dali, zo by so wjele docpělo. Tež wjetše dary su wězo witane. Přepokazać hodža so na deleka wozjewjene konto.

Poprawom su hišće dalše projekty trěbne. Tansaničenjo sej přeja, zo by so syrotownja natwarila. To je woprawdže nuzne, wšako wjele džěci žanych staršich wjac nima. Aids a malarija žadatej sej wjele woporow. Syroty njesměli sebi samym přewostajene wostać.

Njeh su nam naši bratřa a naše sotry w Tansaniji naležnosć wutroby po Jezusowych słowach: „Štož sće sćinili jednemu z mojih najmjeńšich bratrow, to sće mi sćinili.“ (Matej 25,40) **Anne Simonowa**

Dary: Kirchenbezirk Bautzen / Tansania
 • Konto: 1 000 011 557 • KSpK Bautzen
 • BLZ 855 500 00

Impresije z Tansanije: Rakečanka ze swojimi nowymi přećelemi (nalěwa); wot němskeho inženjera natwarjena moderna cyrkej, kiž so zdomom jako Montessorijowa pěšowarnja wužiwa (srjedza); wučer a farar w šulskej rjadowni

Fota: priwatne

Powěsće

Hodźij. Lětsa swjeći Hodźij swój tysacletny jubilej. Z tudyšeje wosady a z jeje Božeho domu je w běhu lěstotkow prudžiło wjele žohnowanja do Serbow. Džensa je tu serbske žiwjenje nimale dowuklinčało. Składnostnje jubileja pak su Serbja lětsa dwójce do Hodźija prošení: na serbski dzeń 18. meje a na serbski cyrkwinski dzeń 1. a 2. julija.

Boží dom w Hodziju je maćerna cyrkej wšěch wokolnych serbskich katolskich a ewangeliskich wosadow. Tež na woponu gmejny (naprawa) a na signeće tysacletneho jubileja je wón zwobraznjeny.

Choćebuz. Pod nawodom fararja Helmuta Hupaca wuradźowachu čłonojo Spěchowanskeho towarstwa za serbsku rěč w cyrkwi a někotři hosćo dnja 24. februara w Serbskim muzeju w Choćebuzu hromadze z jednaćelku Ludoweho nakładnistwa Domowina Marku Maćijowej a lektorku dr. Irenu Šerakowej wo wudaću nowych delnjoserbskich spěwarskich. Spěwarske maja hišće lětsa wuńc a budu wuhotowane z notami a z kěrlušemi we laćonskim a šwabachskim pismje.

Łaz. Spěchowanske towarstwo Doma Zejlerja a Smolerja je njedawno wudało dwurěčnu knižku wo Janu Haješu (1873–1960), kotryž bě w swojim času daloko přez mjezy Łazowskeje wosady znaty jako překupc, serbski přócowar a swěrný křesćan. Knižka je wušta w rjedže wo wuznamnych Łazowskich wosobinach, w kotrymž předstajichu so mjez druhim hižo farar Zejler, farar Malink a ludowa basnjarka Hańža Budarjowa.

Pomhaj Bóh
časopis ewangeliskich Serbow
ISSN 0032-4132

Wudawaćelej: Serbski wosadny zwjazk, Serbski kěrchow/Wendischer Kirchhof 1, 02625 Budyšin/Bautzen; Serbske ewangeliske towarstwo z.t., Privatny puć/Privatweg 21, 02625 Budyšin/Bautzen
Zamohwita redaktorka: Trudla Malinkowa, Goethowa/Goethestraße 40, 02625 Budyšin/Bautzen (tel./fax: 0 35 91/60 07 11, e-mail: PomhajBoh@gmx.de)
Čišč: MAXROI Graphics GmbH, Zhorjelic
Postvertriebsnummer: F 13145
Zhotowjenje a rozšěrjenje: Ludowe nakładnistwo Domowina, Tuchmacherstr. 27, 02625 Bautzen
Přinoški a dary: Serbske ewangeliske towarstwo, Konto-Nr. 1 000 083 167, Kreissparkasse Bautzen, BLZ 855 500 00
Pomhaj Bóh wuchadza měsočnje. Spěchuje so wot Załožby za serbski lud. Lětny abonement plaći 8 €.

Budyšin. Na wopyće we Łužicy přebywašaj w měrcu mandželskej Sandra a Raymond Matt-hijetec z Texasa. Hižo wjackróc wopytašaj domiznu svojich serbskich přjedownikow, posledni raz před dwěmaj lětomaj, hdyž wobdžělišaj so na konferency k 150lětnemu jubileju wupućowanja Serbow we Wukrančicach. Tehdy składowašaj tež nahladny pjenježny dar za wobnowjenje serbskeho Lutheroweho pomnika we Wětrowje. Při swojim lětušim wopyće chcyšaj wosebje serbske dajutrowne wašnja zeznać a wopytašaj mjez druhim wiki jutrownych jejkow w Serbskim domje a jutrownu wustajeńcu w Serbskim muzeju. Wobaj staj čłonaj serbskeho towarstwa w texaskim Serbinje.

Poršicy. Wot 19. do 26. měrcu přewjedze so w tudyšej wosadze ewangelizacija ProChrist. Na wosom wječorach je so z pomocu satelita live-program pod heslom „Dwělować a so dźiwać“ ze znatym fararjom Ulrichom Parzanyjom z Olympiskeje hale z Mnichowa do Poršiskeje cyrkwy přenjesť. Za to bě wosada cyrkwy swjędžensce wupyšila a so wo wotpowědny wobukowy program postarała. Na akciji ProChrist wobdžěli so lětsa 1 250 wsow a městow we wjacorych krajach Europy. W Budyskim wokrjesu bě to nimo Poršiskeje hišće Załomska wosada.

Dary

W februaru je so darilo za Pomhaj Bóh 50 eurow, 36 eurow, 20 eurow a dwójce 12 eurow. Bóh žohnuj dary a darićelow.

Spominamy

Před sto lětami, 2.4.1906, zemře w Rakecach farar na wuslužbje **Julius Herman Gólc**. Narodził bě so 1831 w Dubom jako syn knježeho šosarja. Wón wotrosće w Barće, hdžež bě jeho nan potom z inspektorom, wopyta gymnazij w Budyšinje a studowaše teologiju w Lipsku. Po třoch lětach wučerjenja w Lipsku a w Budyšinje sta so 1862 z fararjom w Rakecach a wosta to štyrceći lět. Z gymnazialneho časa sem je farar Gólc we wšelakich serbskich towarstwach sobu skutkowať. 1847 slušeše k sobuzaložerjam Maćicy Serbskeje a bě při jeje pošťalětnym jubileju jedyn mjez džesać zlotymi jubilarami, kotrymž so tehdy čestne sobustawstwo spožči. Tehorunja bě sobuzaložer a čestny sobustaw Rakečanskeho serbskeho towarstwa „Lipa“, w kotrymž tež husćišo přednošowaše. Wón bě „muž bjez poroka a falša“ a we wosadze nimoměry wobubowany. Wšelake je tu wuskutkowať: 1868 generalne wobnowjenje cyrkwy, 1874 leće nowych zwonow pola Gruhleca lijerne w Małym Wjelkowie, 1883 zarjadowanje noweho pohrjebnišća, 1898 zatwar nowych piščelow. 1902 poda so na wuměnk a jeho syn z přenjeho mandželstwa bu jeho naslědnik w Rakečanskim zastojnstwje. Hdyž farar Gólc zemře, dósta sej najwyšeje chwalby: „Lěpje hač je so njeboćički wo swoju wosadu starať, njemože so najswěrniji nan wo swoju swojbu starać.“

Přeprašujemy

01.04. sobota

14.00 kemše z Božim wotkazanjom we Wójerecach (sup. Malink), po tym zetkanje w Lutherowym domje

02.04. Judika

10.00 kemše w Budyšinje na Michałskej farje z kemšemi za džěci (sup. Malink)
12.00 nutrnosć w serbskim rozhłosu (sup. Malink)

09.04. Palmarum – bołmončka

14.30 wosadne popoždnje w Slepom (sup. Malink)

14.04. čiči pjatk

09.00 kemše z Božim wotkazanjom w Rakecach (sup. Malink)
12.00 nutrnosć w serbskim rozhłosu (farar dr. Buliš)
14.30 kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michałskej z kemšemi za džěci (sup. Malink)

17.04. 2. dzeń jutrow

12.00 nutrnosć w serbskim rozhłosu (sup. Malink)

25.04. wutora

19.30 bibliski kruh w Budyšinje na Michałskej farje

26.04. srjeda

14.00 wosadne popoždnje pola Kowarjec we Wuježku pola Wósporka (sup. Malink)

03.05. srjeda

14.00 wosadne popoždnje w Minakale (sup. Malink)

07.05. Jubilate

10.00 kemše z Božim wotkazanjom w Budyšinje w Michałskej z kemšemi za džěci (sup. Malink)
12.00 nutrnosć w serbskim rozhłosu (sup. Malink)